

AEB-7/2010.
(AEB-7/2010-2014.)

J e g y z ő k ö n y v *

az Országgyűlés **Alkotmány-előkészítő eseti bizottságának**
2010. november 10-én, szerdán, 9 óra 3 perckor
az Országház főemelet 58. számú tanácstermében
megtartott üléséről

**A jegyzőkönyv eredeti hitelesített példánya az Országgyűlés Levéltárában megtalálható.*

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat</i>	3
<i>Az ülés résztvevői</i>	4
<i>Elnöki bevezető, a napirend ismertetése</i>	5
<i>Az V. (Helyi önkormányzatok) munkacsoport részkonceptiójának megtárgyalása</i>	5
<i>Dr. Kovács Zoltán tájékoztatója</i>	5
<i>Hozzászólások</i>	6
<i>Dr. Kovács Zoltán reflexiói</i>	8
<i>A IV. (Igazságszolgáltatás, alkotmány- és jogvédelem) munkacsoport részkonceptiójának és mellékleteinek megtárgyalása</i>	9
<i>Dr. Rubovszky György tájékoztatója</i>	9
<i>Hozzászólások</i>	10
<i>Dr. Rubovszky György reflexiói</i>	15
<i>Egyebek</i>	15

Napirendi javaslat

1. Az V. (Helyi önkormányzatok) munkacsoport részkonceptiójának megtárgyalása
2. A IV. (Igazságszolgáltatás, alkotmány- és jogvédelem) munkacsoport részkonceptiójának és mellékleteinek megtárgyalása

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Dr. Salamon László** (KDNP), a bizottság elnöke, valamint
Dr. Balsai István (Fidesz), a bizottság alelnöke

Gulyás Gergely (Fidesz), a bizottság alelnöke
Dr. Mátrai Márta (Fidesz), a bizottság alelnöke
Dr. Bóka István (Fidesz)
Dr. Cser-Palkovics András (Fidesz)
Dr. Dorkota Lajos (Fidesz)
Dr. Gruber Attila (Fidesz)
Dr. Horváth Zsolt (Fidesz)
Dr. Kerényi János (Fidesz)
Dr. Kocsis Máté (Fidesz)
Dr. Kovács Zoltán (Fidesz)
Kozma Péter (Fidesz)
Dr. Láng Zsolt (Fidesz)
Dr. Molnár Attila (Fidesz)
Dr. Szakács Imre (Fidesz)
Székyné dr. Sztrémi Melinda (Fidesz)
Dr. Turi-Kovács Béla (Fidesz)
Dr. Varga István (Fidesz)
Dr. Vas Imre (Fidesz)
Dr. Hargitai János (KDNP)
Dr. Nagy Andor (KDNP)
Dr. Rubovszky György (KDNP)
Dr. Vejkey Imre (KDNP)
Dr. Gyüre Csaba (Jobbik), a bizottság alelnöke
Dr. Apáti István (Jobbik)

Helyettesítési megbízást adott

Dr. Bohács Zsolt (Fidesz) dr. Vas Imrénének (Fidesz)
Dr. György István (Fidesz) dr. Gruber Attilának (Fidesz)
Dr. Kovács Ferenc (Fidesz) dr. Bóka Istvánnak (Fidesz)
Dr. Molnár Attila (Fidesz) távolléte idejére dr. Horváth Zsoltnak (Fidesz)
Dr. Vitányi István (Fidesz) dr. Szakács Imrénének (Fidesz)
Dr. Lukács Tamás (KDNP) dr. Hargitai Jánosnak (KDNP)
Dr. Rubovszky György (KDNP) megérkezéséig dr. Nagy Andornak (KDNP)
Dr. Tarnai Richárd (KDNP) dr. Vejkey Imrénének (KDNP)

Meghívottak részéről

Állandó meghívott

Dr. Varga Zs. András szakértő

(Az ülés kezdetének időpontja: 9 óra 3 perc)

Elnöki bevezető, a napirend ismertetése

DR. SALAMON LÁSZLÓ (KDNP), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Tisztelettel köszöntöm az Alkotmány-előkészítő eseti bizottság tagjait, megjelent vendégeinket. Kérem, mindenki foglalja el helyét.

A bizottság ülését megnyitom. Elfogadott napirendünk szerint a mai ülésnapon, figyelemmel a napirend időközben történt módosítására is, elsőként az V. számú, a helyi önkormányzatok munkacsoportja részkonceptiójának a megtárgyalására kerül sor.

Megadom a szót Kovács Zoltán képviselő úrnak, a munkacsoport felelősének, hogy szíveskedjék ismertetni a munkacsoport részkonceptióját. Kérem, figyeljük a felszólalót! Köszönöm.

Az V. (Helyi önkormányzatok) munkacsoport részkonceptiójának megtárgyalása

Dr. Kovács Zoltán tájékoztatója

DR. KOVÁCS ZOLTÁN (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Írásban mindenki előtt ott található a javaslat. Ezek alapvetően nem döntések voltak, hanem felvetések ebben a tárgykörben. Néhány olyan pontra hívom fel a figyelmüket, amely a jelenlegi alkotmányhoz képest eltérő. A bizottság ülésén egyébként a Szocialista Párt képviselője nem vett részt, az összes többi párt tagja jelen volt és tett javaslatot is.

Az egyik, ami érdekességként jelentkezett a vitában, hogy különválasztaná a polgármestert és a képviselő-testületet a megbízatás megszűnése szempontjából. Ennek oka az, hogy a polgármester rendelkezik a legnagyobb legitimációval, tehát közvetlenül választják a választópolgárok, és az egész település szavaz a polgármesterre, a tízezer feletti településeken pedig egyes képviselőkre szavaznak, ezért a megbízatás megszűnése is különüljön el, a képviselő-testület feloszlással való megszűnése ne vonja maga után a polgármesteri megbízatás megszűnését. Ez az egyik, amire felhívom a figyelmet.

A másik érdekesség, hogy kétféle irány jelentkezett a bizottsági vitában. Az egyik a jelenlegi rendkívül erős jegyzői jogosítványoknak a bizonyos szűkítése. Részben, ha létrejönnek a leendő járási kormányhivatalok, akkor a körzetközponti jegyzők feladatát – ez a 4. pont – az új járási kormányhivatalok lássák el; ez volt az egyik vélemény. A másik, pedig éppen ellenkezőleg, ne üresítsék ki a jegyzői jogokat és feladatokat.

A kistérségi vonatkozásban az illetékesség problémája is megoldandó. Hogy példát mondjak: más a katasztrófavédelem illetékessége, más a választás szerinti illetékesség, más az okmányirodai illetékesség, más a gyámhivatali illetékesség. Tehát ezeket össze kell rázni a leendő koncepcióban. De lehet, hogy ez már túlmegy az alkotmányozás keretein, mert ezek részletkérdések.

A fő kérdés, hogy kormányrendelet államigazgatási feladatot, hatósági hatáskört ne állapíthasson meg, csak törvény, és a törvény se adjon felhatalmazást kormányrendeleti hatósági hatáskör megállapítására. Ez adódik abból egyébként, hogy jelenleg a jegyzőnél több mint kétezer hatósági hatáskör van.

S még egy dolog, miszerint az átláthatóság érdekében az LMP és a Jobbik képviselői úgy gondolják, hogy a zárt ülési kérdéskört szűkíteni kell a jelenlegihez képest. Az ezzel ellentétes álláspont a jelenlegi szabályozással megelégszik, ami jelenleg az alkotmányban szerepel.

Ezekre kívántam felhívni a figyelmet, elnök úr, amelyek a jelenlegihez képest változást jelentenek.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ki kíván hozzászólni? Hargitai János!

Hozzászólások

DR. HARGITAI JÁNOS (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Az önkormányzatok finanszírozása kapcsán van két megjegyzésem.

A munkacsoport javasolja, amivel egyetértek, hogy ha törvényben feladatot adunk az önkormányzatoknak, akkor ahhoz a forrásokat is biztosítsuk. Megjegyzem, ez eddig is kívánalom szintjén így volt, és én azt gondolom, az önkormányzati alapjogokat rögzítő 44/A. § megfelelő rendelkezése semmitmondó, ezért nem valósul meg ez a követelmény. Ez az alapjogi szakasz, amire utalok, többé-kevésbé azt mondja, hogy az önkormányzatok jogosultak a saját területükről forrásszerzésre és arányos állami támogatásra. Az Alkotmánybíróság, jól látszik, hogy ezzel az „arányos” kifejezéssel nem tud mit kezdeni, és ez a rákfeneje ennek a lehetetlen helyzetnek, hogy van egy kívánalom, hogy ha az állam feladatot ad, forrást is tegyen mellé, de valójában egyre kevesebbet tesz mellé; ezt alapjogi kívánalom ellenére sem tudja, mondjuk, az Alkotmánybíróság megoldani. Én tehát azt gondolom, hogy ehhez a szakaszhoz hozzá kellene nyúlni, erősíteni, megfogható szabályokat adni ahhoz, hogy alapjog szintjén ez a kívánalom érvényesüljön, mert a jelenlegi helyzetben ez nem így van.

A másik. A munkacsoport új javaslatai között az szerepel – és látom, az LMP képviselői ezzel nem értettek egyet –, hogy talán, ha a kistéleplések jegyzői önállóan nem képesek, vagy nem indokolt, hogy ők lássanak el bizonyos hatásköröket, akkor ezt ne a kistérség központjába telepítsük, hanem ahogy ők fogalmazzák, a körzetközpont jegyzőjéhez. Én ezzel egyetértek, mert ez megkérdőjelezné a jelenlegi teljesen indokolatlan kistérségi, mesterséges kistérségi rendszert, és elvinné a feladatellátást a valós összefogás irányába, amit én mikrotérségnek hívok; itt egy más jelzöt használnak.

Az anyagról az az álláspontom, hogy a jelenlegi önkormányzati szerkezetet gyakorlatilag értékként rögzíti; még azt is mondhatnám, hogy lemerévíti. Ha ezen valamelyest változtatni kell, akkor ezen az alkotmányszinten kellene ehhez felhatalmazást adni. Én nem vagyok híve semmifajta kötelezésnek, kötelező társulásoknak, bár megjegyzem, Nyugat-Európa legtöbb országában ezt a lehetőséget is ismerik az alkotmányok. Tehát én nem akarom alapvetően átírni ezt az önkormányzati rendszert, mert ezt jónak gondolom, csak a bizottságnak azokat a hangsúlyait erősítem meg, amit a bizottság is itt megtesz két helyen. Tehát a szabályozás rendezése ne alapjogszinten történjen, a 44/A. §-ban, mert a jelenlegi, mondom, teljesen semmitmondó. És ha a feladatellátás összefogás szintjén valósul meg – ez elsősorban a kistéleplések világát jelenti –, az ne egy mesterkéltn világban történjen, hanem a valós összefogásra lehetőséget adó mikrotérségben, vagy ahogy itt a bizottság használja ezt a kifejezést. Tehát én ezt az irányt jónak gondolom, mert az lebontaná a jelenlegi mesterséges kereteket.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Rögzítjük az eddig beérkezett helyettesítéseket: Bohács Zsoltot Vas Imre, Tarnai Richárdot Vejkey Imre, Molnár Attilát Horváth Zsolt, György Istvánt Gruber Attila helyettesíti.

Ki kíván még hozzászólni? *(Nincs jelentkező.)* Ha nincs más jelentkező, átadom az elnöklést Balsai István alelnök úrnak, és szót kérek.

(Az ülés vezetését dr. Balsai István, a bizottság alelnöke veszi át.)

ELNÖK: Parancsoljon, képviselő úr!

DR. SALAMON LÁSZLÓ (KDNP): Tisztelt Bizottság! A helyi önkormányzatok anyagával én alapvetően egyetértek. Az ott foglalt megállapítások túlnyomó részét mint alkotmányjogi megoldást jól ismerem és azonosulok vele, illetőleg bizonyos kérdésekkel kapcsolatban – amiket az anyag felvet – nem teszek észrevételt, mert azokat a részletkérdéseket személy szerint nem ismerem, és a bizottságnak megengedem azt a bizalmat, hogy jól látja a kérdéseket. Tehát a bizottság anyagának az érdemi részével kapcsolatosan észrevételt tenni nem kívánok.

Általánosságban szeretném elmondani – és ez nem kritika, hanem csak egy szempont, és azt kérem az összegző bizottságtól, hogy ezt tartsa szem előtt –, hogy néhány kérdés rendezése egy kisebb alkotmány koncepciójába nem illeszkedik. Ha kisebb alkotmányban gondolkodunk, akkor ennyi kérdést oda bevinni nem lehet. Azért hangsúlyoztam az előbb, hogy ez nem kritika, mert ha a munkacsoport a helyi önkormányzatok problémaköréről gondolkodik és nem választja szét azt, hogy mi az, ami majd az alkotmányba illik és mi az, ami majd a kétharmados, reményeink szerint „sarkalatos törvények” elnevezéssel megjelölendő önkormányzati sarkos törvények között az önkormányzati törvény szabályozási körébe tartozik, az természetes dolog. Ezért kérem, hogy ezt ne vegyék kritikának a munkacsoport tagjai, csak megjegyzem, hogy az anyagban szereplő dolgok közül minden nem kerülhet be egy kisebb alkotmány koncepciójába. Ilyennek gondolom például a képviselő-testület és a polgármester viszonyának a szabályozását a képviselő-testület mandátuma megszűnésének a szempontjából. Érdemben nem akarok ebben állást foglalni, de a szabályozást én nem az alkotmányban helyezném el, hanem – egy kisebb alkotmány koncepciójához igazodóan – ezt majd az önkormányzati törvényben kell rendezni. Aztán ilyen az alpolgármesteri pozíció kérdése, ilyen az, hogy az illetékességi területeket össze kell hangolni, és ilyen a többpólusú körzetek megoldásának a problémája. A munkaanyag jogosan felvet különböző közigazgatási és önkormányzati szakmai kérdéseket, amiket rendezni kell, de nyilván nem az alkotmány keretében.

Az egy külön kérdés, hogy ha az alkotmányba, illetve egy külön törvénybe bekerülő szabályok csak egységesen működnek, akkor ez az új alkotmány hatálybaléptetésével kapcsolatosan egy szempont lesz, amire oda kell figyelni, mert nem döcöghet a dolog, hogy a rendezés – ami egységes hatálybaléptetést kíván – ne egységesen történjék meg. Erre majd oda kell figyelni, amikor kialakítjuk a koncepciót, és a koncepció alapján elkészül az alkotmány normaszövege is.

Végezetül egy utolsó megjegyzés – ez se kritika, mert implicite benne van az anyagban, csak szeretném hangsúlyozni –: az önkormányzatok feletti központi állami törvényességi ellenőrzés alkotmányossági kérdés. A koncepció utal arra, hogy a 44/A. § nem kíván változtatást. Hargitai János e tekintetben nem ellentmondott, az ő megjegyzését én inkább kiegészítésnek venném, és az itt elhangzó vélemények integrálhatók. Tehát a 44/A. §-ban az önkormányzati alapjogoknál az elsőként megfogalmazott alapjogban benne van a központi állami felügyelet. A mai szövegezés szerint azt mondja az alkotmány, hogy az önkormányzat önállóan szabályoz és igazgat, és ez csak törvényességi szempontból vonható ellenőrzés alá. Lehet, hogy nem szó szerint mondtam, de benne van ez az elem. A kormányra vonatkozó hatályos alkotmányjogi szabályozásnál szintén szerepel a kormány hatáskörében külön említve, hogy a kormány ezt a jogkört az önkormányzatok felett gyakorolja. Hozzáteszem, a III. munkacsoport is úgy foglalt állást, hogy bár a kormány hatáskörét nem lehet tüzetesen felsorolni, erre ne vállalkozzunk, de néhányat példálózva meg kell említeni, és ez van olyan fontos, hogy ebbe az exemplifikatív felsorolásba felkerüljön.

Egészében véve ezekkel a megjegyzésekkel együtt – amelyek nem vitatkozók, hanem kiegészítők, illetve a kisebb alkotmány szempontjára hívják fel a figyelmet – a munkacsoport anyagát jónak tartom és támogatom.

ELNÖK: Köszönöm. Visszaadom az elnöklést Salamon László elnök úrnak.

(Az ülés vezetését dr. Salamon László, a bizottság elnöke veszi át.)

ELNÖK: Kíván-e még valaki hozzászólni ehhez a kérdéshez. *(Nincs jelentkező.)* Nem kíván.

Még három helyettesítést rögzítünk: Lukács Tamást Hargitai János, Rubovszky Györgyöt Nagy Andor, Vitányi Istvánt pedig Szakács Imre helyettesíti.

Kovács Zoltáné a szó.

Dr. Kovács Zoltán reflexiói

DR. KOVÁCS ZOLTÁN (Fidesz): Köszönöm szépen az észrevételeket. Amikor elkezdtek a munkát, olyan instrukciót nem kaptunk, hogy kisebb vagy nagyobb alkotmány lesz, ezért aztán kétféle irányultság volt tetten érhető a bizottság munkájában: az ellenzéki pártok mindent be akarnak szuszakolni az alkotmányba, hogy minél szélesebb körben és részletesen szabályozza az alkotmány az önkormányzatokkal kapcsolatos kérdéskört. Az írásos anyagban több helyen is olvasható, hogy a kormánypárti képviselők azt mondják, ez nem alkotmányba való szabályozás, hanem a sarkalatos törvényben vagy más törvényben szabályozandó.

Egyetértek azzal, amit Hargitai János képviselőtársunk mondott, hiszen van egy kilencvenes évek közepi alkotmánybírói döntés, amelyik az arányosság kérdését úgy oldja meg, hogy az arányosság nem száz százalék, hanem azon belül lehet hatvan, hetven vagy harminc, az önkormányzatok pedig azt szeretnék, hogy ahol állami feladatot látnak el, ott ez ne arányos legyen, hanem száz százalék. Erre hívta fel a bizottság figyelmét Hargitai János.

A törvényességi ellenőrzéssel, illetve amikről az elnök úr beszélt, én azzal egyetértek. Tehát ha kis alkotmány van, akkor valóban, még a jelenlegi szabályozásnál is szűkebben kell a legfontosabb kérdésköröket szabályozni. A többit pedig az Ötv.-ben vagy egyéb olyan törvényekben, amelyek aztán az itt történt felvetéseket szabályozzák, akár az illetékesség vonatkozásában, akár más kérdéskörben.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. További hozzászólás van-e? *(Nincs jelentkező.)* Ha nem, akkor annyit még visszakérdezek, bár azt hiszem, ez volt a viszontválasz – tekintsük az előterjesztő munkacsoport-felelős viszontválaszának?

DR. KOVÁCS ZOLTÁN (Fidesz): Köszönöm szépen, az elnök úr elmondta. Mivel már nem volt jelentkező, azért jelentkeztem, hogy a felvetésekre néhány szóban reagáljak.

ELNÖK: Köszönöm szépen.

Tisztelt Bizottság! A napirend végére érvin, azt gondolom, az Országgyűlés ülése előtt ne bocsátkozzunk bele a 2. napirendi pont tárgyalásába. Annál is inkább, mert ebben a pillanatban még nincs itt a munkacsoport társfelelőse.

Úgyhogy szünetet rendelék el. A bizottság a plenáris ülésen történő szavazást követően nyomban folytatja az ülést, tehát külön értesítés nélkül, és anélkül, hogy én ezt most megpróbálnám időben meghatározni. Kérem, a bizottság tagjai fáradjanak vissza, mert a szavazás után folytatjuk ülésünket.

A szavazás befejezéséig tehát szünetet rendelék el. A szavazás befejezését követően nyomban folytatja a bizottság a munkáját. Köszönöm.

(Szünet: 9.22-től 11.58-ig)

ELNÖK: Tisztelt képviselőtársaim, folytatjuk az ülést. Megállapítom, hogy a bizottság tanácskozásképes állapotban van.

A IV. (Igazságszolgáltatás, alkotmány- és jogvédelem) munkacsoport részkoncepciójának és mellékleteinek megtárgyalása

2. napirendi pontunk a IV. számú munkacsoport, az Igazságszolgáltatás, alkotmány- és jogvédelem munkacsoport anyagának megtárgyalása. Felkérem Rubovszky György társfelelős urat, hogy ismertesse a munkacsoport anyagát.

Dr. Rubovszky György tájékoztatója

DR. RUBOVSZKY GYÖRGY (KDNP): Tisztelt Bizottság! A munkacsoport rendelkezésre bocsátotta azt a részkoncepciót, amit a rendelkezésére álló idő alatt elkészített. Ezt szeretném röviden ismertetni.

Alapállásként szeretném elmondani, az volt a többségi álláspontunk, hogy az igazságszolgáltatással és a IV. munkacsoport hatáskörébe tartozó területtel kapcsolatban különösebb módosítást nem kívánunk elvégezni a ma hatályos, illetve a már az Országgyűlés előtt folyamatban lévő módosításokhoz képest. Ennek megfelelően a munkacsoport arra az álláspontra helyezkedett, és egyhangú döntéssel rögzítette azt, hogy a bírák függetlenségének garanciáit meg kell őrizni és az új alkotmányban rögzíteni kell.

Különböző kérdéseket szeretnénk az alkotmány méretéhez képest az alkotmányban, illetve a kétharmados törvényekben alkalmazni. De itt pontosan felsoroltuk, hogy mi az, amit azért változatlanul szeretnénk az alkotmányban tartani.

A nem bírói tisztséget betöltő igazságügyi alkalmazottak ítélkezési tevékenységének fennmaradása csak a függetlenségüket biztosító, egyértelmű és teljes garanciarendszer beépítése esetén lehetséges. Itt szeretnék arra hivatkozni, hogy a bírósági titkárokról van szó, de ezt sem az alkotmányban kellene rendezni, csak erre ki kell térni, hogy a bírói függetlenséggel rendelkező tagok vehetnek részt az ítélkezésben.

A hatályos szabályozással megegyezően maradna fenn a bírósági szervezeti szintek alkotmányban történő meghatározása. Tehát gyakorlatilag maradna a városi bíróság, a megyei bíróság, az ítéletábla és a Legfelsőbb Bíróság.

Abban a koncepció összeállításában részt vevő képviselők egyetértettek, hogy az új alkotmány rögzítse, hogy az igazságszolgáltatás költségeit külön fejezetben biztosítsa a központi költségvetés. Ez sem változás a jelenlegi helyzethez képest.

Kérjük, hogy az új alkotmánynak az igazságszolgáltatásról szóló fejezetében kizárólag és kifejezetten az igazságszolgáltatáshoz kapcsolódó alapelvek és alapjogok kapjanak helyet.

Az új alkotmány rögzítse a bírósági ítéletek nyilvánosságát mint törvényben meghatározott kivételeket tűrő alapelveket.

Az új alkotmány létrehozza a közigazgatási bíróságot – ez nem változtat a bírósági szinteken –, amely az Alkotmánybíróság által eddig ellátott önkormányzati normakontrollt is gyakorolja. Erre utaltam, hogy a folyamatban lévő jogszabály, a jogalkotási törvény és az alkotmánybírósági ma hatályos szöveg szerint is csak jogszabályt lehet vizsgálni, és az önkormányzati rendeletek pedig nem lesznek jogszabályi szintre emelvek.

Tisztelettel, itt még voltak olyan kérdések, amelyeket a bizottság kormánypárti tagjai támogattak, és ez gyakorlatilag azt jelenti, hogy a munkacsoportban kétharmados támogatást kaptak. Ilyen volt az, hogy az Országos Igazságszolgáltatási Tanács változatlanul maradjon

bent. Az igazgatással kapcsolatos kérdésekben viszont ne az alkotmány rendelkezzen, hanem külön törvény rendelkezzen.

Tisztelt Bizottság! Nem szeretném ismertetni azokat a kérdéseket, már csak időtakarékosági szempontból, amely kérdéseket a kormánypárti képviselők nem támogatták. Ezek is pontosan föl vannak sorolva.

Szeretném elmondani, hogy a részkoncepció megállapodásunk szerint úgy készült, hogy valamennyi, az albizottság előtt szóba kerülő kérdés ebben szerepel, mindenütt feltüntetjük, hogy milyen támogatással, és van-e elfogadásra esély.

Egyetlen kérdésre szeretnék kitérni, itt egy kis zavar van, a részkoncepció ezt a kérdést túlzottan kisarkítja. Utalok arra, hogy a Legfelsőbb Bíróság elnökét az Országgyűlés hat évre választja. Ezzel kapcsolatban ilyen sarkosan az nem hangzott el, hogy ezt a kormánypártiak nem támogatják. Való igaz, hogy felmerült annak a kérdése, hogy a Legfelsőbb Bíróság elnökét és az Országos Igazságszolgáltatási Tanács elnökét az Országgyűlés ne hat, hanem esetleg kilenc évre válassza. Ennek az volt a magyarázata, hogy a folyamatban lévő, de azt hiszem, azóta már elfogadott ügyészségi törvény szerint a legfőbb ügyészt is kilenc esztendőre választjuk, és itt egyfajta bizonyos párhuzamosságot szeretünk volna kialakítani. Szeretném jelezni, hogy ebben a kormánypártok álláspontom szerint nem akarnak kőbe véssett álláspontot a tisztelt bizottság elé vinni. Felmerült ez a kérdés, de ennek az elbírálása az Alkotmány-előkészítő eseti bizottság többségi szavazásától függ. Azért szeretnék erre kitérni, mert itt a munkacsoporti álláspontban ez úgy szerepel, mintha csak ellenzéki képviselők támogatták volna. Változatlanul akarjuk azt, hogy a Legfelsőbb Bíróság elnökét a köztársasági elnök jelölje; változatlanul indítványozzuk azt, hogy az Országgyűlés válassza meg; hogy ez a legfőbb ügyéssel való párhuzamosság indok-e vagy sem, ezt pedig megítélésem szerint a tisztelt Alkotmány-előkészítő eseti bizottságra kell bízunk.

Tisztelettel, én időtakarékoság szempontjából a többi kérdés ismertetésétől eltekintenek. Természetesen, ha bármilyen kérdése van a bizottság tagjainak, készséggel állok rendelkezésre. Teszem ezt azért, mert több mint másfél órát veszített a bizottság az eredeti tervhez képest. S most szeretném bejelenteni, hogy nekem minden körülmények között egy órákor vidékre kell utaznom.

Köszönöm a szót, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ki kíván hozzászólni? Vejkey Imrée a szó.

Hozzászólások

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Elnök Úr! Teljesen korrekt volt Rubovszky György képviselőtársam tájékoztatása a részkoncepcióról, hogy az adott időn belül ezek a viták alakultak ki.

Az időponton túl azonban egy újabb kérdés felmerült, mégpedig a bírósági szervezet 3. pontjában feltüntetett kérdésben, „a hatályos szabályozással megegyezően marad fenn a bírósági szervezeti szintek alkotmányban történő meghatározása” mondat kapcsán. Ugyanis a jelenlegi bírósági szervezeti szint vonatkozásában komoly viták alakultak ki. Vita alakult ki a tekintetben, hogy szükséges-e az ítélőtábla, illetve az ítélőtáblák, ahogy felállításra kerültek; illetve egy olyan kérdés is felvetődött, hogy a kúria létrehozása szükséges lenne.

Ezen új ismérveknél fogva célszerű lenne nem megkötni magunkat ahhoz, hogy az eredeti hatályos szabályozással egyezően maradjanak fenn a bírósági szervezeti szintek, mert akkor ezt a mozgásteret lezárjuk. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Gulyás Gergely képviselő úr!

GULYÁS GERGELY (Fidesz): Mivel nem voltam tagja ennek a munkacsoportnak, értelemszerűen most van először lehetőségem arra, hogy hozzászóljak. Egyetlenegy ponton gondolom úgy, hogy talán érdemes lenne az ebben a munkacsoportanyagban is rögzített jelenlegi gyakorlattól eltérni – természetesen az Alkotmánybíróság témakörét nem érintve –, és ez az állampolgári jogok országgyűlési biztosainak a jogállásával összefüggő kérdés.

Egyrészt az adatvédelmi biztos egy speciális ügy. Úgy tudom, a korábbi és a jelenlegi adatvédelmi biztosnak is az az álláspontja, hogy az Európában számtalan helyen létező önálló adatvédelmi hivatalra kellene kiszervezni az adatvédelmi biztost a jelenlegi tisztségéből. Ez költségvetési megfontolásokból is praktikus lenne. Bírságotlasi jogkörrel Európában mindenhol a hivatal működik, de hogy milyen formában valósuljon meg, ezzel kapcsolatosan a Jóri-féle vélemény is megjelöl lehetőségeket. Ezt mindenképpen szükségesnek tartanám rögzíteni.

A további három biztos esetében pedig az eddigi működés tapasztalatai és a jelenlegi ügyteher sem feltétlenül teszi indokolttá azt a megállapítást, amit a IV. pontban tesz a munkacsoport, nevezetesen hogy az országgyűlési biztosok egyenlők és egymástól függetlenek. El kellene gondolkodni azon, hogy nem lenne-e sokkal hatékonyabb, ha az egy biztosos rendszerre térnének át. Azon persze lehet vitatkozni, hogy ezt mikortól és hogyan lehetne megtenni. Ez a megállapításom természetesen nem a jelenlegi biztosok személye ellen irányul, hiszen azok a területek, amiket ők visznek, nyilván fontosak, és ezek a területek akár helyettesként megmaradhatnak, de ha az ügyterhet és az eddigi működés tapasztalatait nézzük, akkor szerintem semmi nem indokolja azt, hogy ne egy általános biztos legyen, és a különböző részterületeket az alá soroljuk be. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Turi-Kovács Béla képviselő úr!

DR. TURI-KOVÁCS BÉLA (Fidesz): Amennyiben szóba jön az adatvédelmi biztos kvázi kiszervezése külön hivatalba, akkor most kellene abban az ügyben is állást foglalni, és most kellene megoldani azt a helyzetet is, ami az ombudsmani feladatkörök szétaprózódása következtében meggyőződésem szerint nem szerencsés. Megállíthatatlan ez a folyamat, mert új és új igények fognak felmerülni, mondjuk, a nyugdíjastól kezdődően nem tudom, meddig, következőképpen ha alkotmányozásra kerül sor, akkor ezeket az ügyeket érdemes egyszerre elrendezni, mégpedig úgy, hogy egy szervezeti egységben jelenjenek meg. Ha ezt most elodázzuk, akkor nem teszünk mást, minthogy az egyébként alkotmányosan történő szabályozást nem tekintjük véglegesnek, és egy nyitott kérdést hagyunk. Azt javaslom, hogy majd ebben a kérdésben is fogadjunk el egy közös álláspontot.

ELNÖK: Köszönöm. Ha nincs más hozzászólás, megkérem Balsai Istvánt, hogy vegye át az ülés vezetését, és szót kérek.

(Az ülés vezetését dr. Balsai István, a bizottság alelnöke veszi át.)

ELNÖK: Parancsoljon, elnök úr!

DR. SALAMON LÁSZLÓ (KDNP): Tisztelt Bizottság! Három elemhez szeretnék hozzászólni, a bíróságok, az ügyészség és az Alkotmánybíróság kérdéséhez.

Bíróságok. Visszatérően mondom el minden munkacsoport részkoncepciójának a vitája kapcsán azt, amit Rubovszky György képviselő úr is említett, a kisebb alkotmány gondolatát. Anélkül, hogy részletekbe bocsátkoznék, általánosságban jegyzem meg, hogy véleményem szerint annyi minden, ami a munkacsoport anyagában szerepel – különösen abban a mélységben, ahogy azt a munkacsoport anyaga sejteti –, biztosan nem fér be egy

kisebb alkotmányba. Egyébként jelenleg sincs ilyen részletesen kimunkálva az alkotmányban az igazságszolgáltatás. Mindössze egyetlenegy példát hozok fel, a többinél viszont tartom magam ahhoz, amit mondtam, hogy csak általánosságban beszélek a dolgról.

Az 1. pont úgy szól, hogy „a bírák függetlenségének garanciáit meg kell őrizni és az új alkotmányban rögzíteni kell”. Nekem a második fordulattal van problémám, mert nem világos számomra, hogy mire gondol az anyag. Itt arról van szó, hogy rögzítsük, a bírák elvi szinten elmozdíthatatlanok. Egy olyan normaszöveget el tudok képzelni, hogy a törvényben foglalt kivételek esetében a bírák elmozdíthatatlanok, és néhány ilyen elvet lehet rögzíteni, szigorúan hozzátéve, hogy a törvényben foglalt kivételekkel. Ebben az esetben tudom támogatni ezt az elképzelést. A bírói függetlenség garanciáit a bírósági szervezeti törvény, illetve a bírák jogállásáról szóló törvény szabályozza részletesen. Ha ezeket a garanciákat be akarjuk építeni, akkor tessék egy 300-400 szakaszos alkotmányban gondolkodni, mert a bírák kirendelése, az alkalmatlansági eljárás és a fegyelmi eljárás részletes szabályai mind-mind garanciális szabályok. Ez az egyik észrevételem.

A másik egy szigorúan személyes vélemény. Egyet tudok érteni azzal a felvetéssel és többek általi jelzéssel – most nem a bizottság tagjaira gondolok, hanem a különböző magánszemélyektől vagy szervezetektől érkezett jelzésekre –, hogy állítsuk vissza a bírósági szintek történelmi elnevezését, ami azt jelentené, hogy – alulról felfelé – lenne járásbíróság, törvényszék, ítélőtábla és kúria. A járásbíróság jelenleg közigazgatásilag nem megalapozott, de úgy tudom, gondolkodnak azon, hogy a járás mint közigazgatási egység álljon vissza Magyarországon. Persze nyilván szinkronban kell lennünk a terminus technicusok változásával. Ezzel szorosan összefüggő kérdés, hogy valóban az említett négy szintet akarjuk-e rögzíteni vagy ezt nyitva akarjuk hagyni. Én ebben nem foglalok állást, mert e szakterület tekintetében a személyes ismereteim nem olyan mélyek, hogy most abban megalapozottan véleményt tudjak formálni, nevezetesen hogy helyes-e ez a négy szintű bírói tagozódás és hosszú távlatokban érdemes-e ebben gondolkodni. Nyilván igaza van Vejkey Imrének, hogy csak akkor szabad bármilyen szintet rögzíteni, ha az a kisebb alkotmány koncepciója jegyében hosszú távon megoldást jelent. Ha viszont beépítjük, akkor én támogatom a történelmi elnevezések visszaállítását.

Lenne viszont egy megjegyzésem. Az egyes szám és a többes szám megkerülhető, mert egyes számot kell írni, hiszen ha azt mondom, hogy járásbíróság, akkor mindenki tudja, hogy ebből nemcsak egy lesz az országban, ezért nem kell többes számot használni. De ez már annyira kodifikációs rész kérdés, hogy ezzel nem tartom fel a bizottságot.

Ügyészség. Van egy mondat ebben a koncepcióban, ami a jelenlegi alkotmányban is benne van és nekem problémát okoz. „Az ügyészség az Országgyűlésnek felelős”, mondja az alkotmány. Ha alkotmányjogi nyelven körbejárjuk ezt a felelősséget, akkor tudnunk kell, hogy az alkotmányjog kétféle felelősségfogalommal bánik, a jogi felelősséggel és a politikai felelősséggel. Abban, hogy az ügyészség és az ügyészek jogilag felelősek, nincs kétség, mert mindenki felelős azért, hogy megtartsa a jogszabályokat, és az ügyészek sem kivételek ez alól, de hogy nem a parlamentnek felelősek jogilag, az biztos, hiszen a parlament semmilyen körülmények között nem ítélezhet fölöttük. Felelősség csak a politikai felelősség lehet, viszont a legfőbb ügyész – hiszen a legfőbb ügyész tekintetében fogalmazódik meg ez a szabály, hogy pontos legyek, a hatályos alkotmányban – politikailag most sem felelős, mert a politikai felelősség azt jelenti, hogy ha a bizalom megszűnik valaki iránt, akkor azt fel lehet menteni. Egyedül a kormány és a kormány tagjai azok, akik az Országgyűlés irányában politikai felelősséggel tartoznak. Hangsúlyozom, a jelenlegi alkotmányos helyzet is ez, annak ellenére, hogy ez a kifejezés benne van az alkotmányban. Lehet – ebben én is tanácstalan vagyok –, hogy valami harmadikféle felelősségfogalomról gondolkodott az alkotmányozó akkor, amikor ezt bevitte. Ha ilyen létezik és ha ilyet használni tudunk, akkor nincs semmi probléma ezzel, akkor ez maradjon. De ha nem, akkor szerintem elégséges annyi is, hogy a

legfőbb ügyész a tevékenységéről beszámol az Országgyűlésnek. Egyébként éppen a politikai felelősség hiányának a logikája alapján szüntettük most meg – nagyon helyesen – a legfőbb ügyész interpellálhatóságának intézményét, és maradt az információ- és tájékozódásszerzés eszközeként a kérdés. Én tehát úgy vetem föl ezt a kérdést, hogy legalábbis nem ártana ezt tisztázni, hogy itt pontosan mire gondolunk, és eldönteni, hogy ezt a terminus technicust, ezt a kifejezést fenntartjuk-e vagy sem.

Végül az Alkotmánybíróság. Kérem szépen, az Alkotmánybíróságra vonatkozó koncepcionális javaslatokról is ugyanaz a véleményem, mint amit általánosságban a bíróságokról elmondottam: túlságosan részletező. Például rögtön – hogy itt is csak egy példát mondjak – nem értek egyet azzal, hogy az Alkotmánybíróság hatásköreit az alkotmány sorolja fel. Megjegyzem, most sem sorolja fel, pedig ennél szűkebb terjedelmű alkotmányban gondolkozunk. Kétségtelen, az alkotmányjogi iskolák, műhelyek joggal kifogásolják a hatályos alkotmányt is, mondván, hogy nagyon mostohán bánik az alkotmány az Alkotmánybírósággal, amikor tulajdonképpen egyetlen szakaszba sűríti az Alkotmánybíróságról szóló rendelkezéseket. De itt nemcsak egyszerűen a kisebb alkotmány problematikájáról van szó, hanem arról, amit egyébként sajnálatosan aktuálpolitikai probléma hozott napirendre, arról, hogy vajon az Alkotmánybíróságnak az egész államszervezetben betöltött szerepéről, legalábbis a részleteket tekintve, egészen pontosan mit gondolunk. És én azt gondolom, messze nem vagyunk most abban a helyzetben, hogy erről részletesen vitatkozzunk, bár nyilván, ha erről valakinek van véleménye, akkor majd el fogja mondani. Tehát én csak nagyon-nagyon általánosságban szeretnék arra utalni, hogy az Alkotmánybíróságra vonatkozó megoldásoknak, egyáltalán az alkotmánybíráskodásnak a Csendes-óceántól a Csendes-óceánig, tehát Amerikától Amerikáig terjedően, körbejárva a Földet, sokféle megoldása létezik. Más az angolszász megoldás, más a kontinentális megoldás, és a kontinentális megoldásban is vannak részletek, különböző variációk.

Tudjuk, hogy a magyar Alkotmánybíróság a létező alkotmánybírási modellek között a legerősebbek közé tartozik; talán a német erősebb valamivel ennél a megoldásnál. Tehát föl lehet vetni, igen, föl lehet vetni bizonyos kérdéseket, hogy ezeket a kompetenciákat, ezt az eszközrendszert ugyanígy akarjuk-e hagyni, vagy esetleg gondolkodunk valaminek a megváltoztatásában. És engedtessek meg, szeretném világossá tenni, hogy én a magam személyében, abszolút ettől a konfliktustól függetlenül tartom ezt a kérdést kérdésnek. Először is hadd hivatkozzam egy hozzánk beérkezett vélemény formálójára: Pokol Béla professzor úr fölveti ezt az anyagában, és akkor még nyoma sem volt ennek a konfliktusnak. De kérem, én 2003-ban, amikor az alkotmánybírási törvényt és az ezzel kapcsolatos alkotmánymódosítást tárgyaltuk, ellenzéki, fideszes képviselőként kifejtettem ezzel kapcsolatosan hasonló kérdéseket felvető vagy legalábbis ebbe az irányba mutató kérdéseket. Többek között olyan módosító javaslatom volt – tehát még egyszer mondom, nem a mostani helyzetben és a mostani állapotban –, hogy vajon a kétharmados törvényekre vonatkozó megsemmisítési hatáskör helyes-e. Mi történik akkor, ha egy olyan kétharmados törvény semmisül meg, esetleg nyilvánvalóan egyébként jogosan, mert mondjuk, tegyük föl, hogy alkotmányellenes, amelynek a létezése az állam működésének az előfeltétele? Sokszor támadták a választójogi törvényt, és bár én a választójogi törvényt alkotmányosnak tartom, de rémálmaimban végigfutott, mi történik akkor, ha megsemmisítik a választójogi törvényt, a '89. évi XXXIV-est, egy olyan helyzetben, hogy az Országgyűlés képtelen – nem a mai helyzetben, mert most van kétharmados többség – új választójogi törvényt alkotni. Akkor nem lesznek többé szabad választások? Vagy például, hogy egy gyakorlati példát mondjak, a jogalkotási törvényt szőröstül-bőröstül megsemmisítette az Alkotmánybíróság. Mi történik, ha nincs kétharmados többség most, és ha nem történik megállapodás? Akkor például a jogszabályok kihirdetése szokásjogi alapon fog folytatódni? Tudniillik azt, hogy van Magyar

Közlöny, a jogalkotási törvény tartalmazta, és jó néhány, a jogszabályok kihirdetésével kapcsolatos alapvető fontosságú szabályt.

Az Alkotmánybíróság úgy gondolkodott a jogalkotási törvényről – és én ezzel nem vitatkozom, mert ezzel tulajdonképpen nagyjából-egészében egyet is lehet érteni –, hogy annyi részében recsegett-ropogott, annyi sebből vérzett, hogy egyszerűbb volt az egészet megsemmisíteni. Viszont például előállhatott volna ez a probléma. Én foglalkoztattam a gondolataimat azzal, hogy vajon miképpen fogunk törvényeket kihirdetni, ha nincs egy kétharmados konszenzus egy új jogalkotási törvényre; vagy pedig, lehet mondani, hogy egy olyan jogalkotási kényszer van, ahol adott esetben olyanok diktálnak, akiknek egyáltalán nincs arra „felhatalmazásuk” – idézőjelben –, hogy az ő politikai, szakmai alkotmányos véleményük érvényesüljön. Mert ilyen helyzetben mindig a kisebbség van egyébként, általában a diktátum helyzetében, mondván, hogy ha nem vagy hajlandó velem megállapodni, akkor nem lesz működőképes a rendszer, és ha nem lesz működőképes a rendszer, mégis a többséget lehet politikailag felelőssé tenni.

Befejezem, mert messzire megy a dolog, és azt ígértem, hogy nem megyek ennek a kérdésnek a mélyére. Mire szeretnék rámutatni? Arra, hogy az Alkotmánybíróság hatásköreit bizony én olyannak tekintem, amin a jövőben gondolkodni kell. Ebből következően úgy gondolom, hogy az alkotmány nem cövekelhet le részletes rendelkezéseket illetően a szerepkör pontos terjedelmét, pontos határait illetően. Ezért már csak erre is tekintettel tartom fenn azt, hogy olyan szabályozást kell az alkotmányban meghatározni, amely nyitva hagyja ennek a kérdésnek majd kétharmados sarkalatos törvényben való részletes újragondolását, részletes szabályozását.

Köszönöm a türelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. Visszaadom az elnöklést, és egy gondolat erejéig én is szót kérek.

(Az ülés vezetését dr. Salamon László, a bizottság elnöke veszi át.)

ELNÖK: Balsai István!

DR. BALSAI ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm szépen. Csak a bíróságok elnevezésével kapcsolatban szeretném támogatni az elmondottakat, tehát a járásbíróság, törvényszék és esetleg kúria visszaállítását. Persze a kúria néhány emberből állt; most majd eldöntik, hogy hány emberrel működik egy kúria. A lényeges érv a javaslat mellett szerintem az, hogy egyrészt a hozzánk közel álló Ausztriában és Németországban ugyancsak ez a hagyományos elnevezés van, függetlenül attól, hogy van-e járás vagy nincs. Az idősebbek tudják, hogy a járásbíróságok akkor szűntek meg, amikor a járások megszűntek. Utána idéltlen módon helyi bíróságnak hívták az elsőfokú szintet; azért kellett ezt csinálni, mert nem minden székhely volt város, például Monor meg Pétervására nem volt város – hirtelen nem jut más eszembe –, ezért aztán, amikor már városok lettek, mindegyikből városi bíróság lett; így alakult ki a jelenlegi helyzet.

Ugyanakkor, amikor egy hagyományos elnevezést ily módon többszörös fordulóban elvetettek, nincs megoldás arra a helyzetre, amit egyébként tudunk, és mindannyian, akik jogászok vagyunk, érzékelünk, hogy például a Fővárosi Bíróság, így, ahogy van, valószínűleg nem tartható fenn. Tehát külön kell majd, mondjuk, egy büntetőtörvényszéket, egy polgári törvényszéket felállítani; tehát külön kell választani ezt az irdatlan nagy bíróságot. És ez csak akkor oldható meg, ha nem úgy fogják hívni, hogy Fővárosi Bíróság, hanem úgy fogják hívni, hogy fővárosi ilyen meg olyan törvényszék. Természetesen mindez vonatkozik a Pesti Központi Kerületi Bíróságra is, hiszen valószínűleg ez sem tartható fenn. Pesti Központi

Királyi Járásbíróság, volt ilyen, de több járásbíróság is működhet a fővárosi törvényszék, budapesti törvényszék területén; de nem akarok ebbe belemenni.

Azt szeretném tehát mondani, hogy a gyakorlati jövendő is azt indokolja, hogy a hagyományos elnevezésekhez térjünk vissza.

ELNÖK: Köszönöm. További hozzászólás? *(Nincs jelentkező.)*

Ha nincs, akkor viszontválaszra megadom a szót Rubovszky György képviselő úrnak.

Dr. Rubovszky György reflexiói

DR. RUBOVSZKY GYÖRGY (KDNP): Köszönöm szépen. Azzal szeretném kezdeni, hogy hibáztam az ismertetésnél, mert bár a koncepció erre nem tér ki, de a munkacsoport megbeszélése során, amit Balsai képviselő úr most elmondott, azt ott azon a bizottsági ülésen is elmondta. Ez kimaradt a koncepcióból, de én most abban a szerepfelfogásban ülök itt, hogy a munkacsoport által előterjesztett koncepciót kell ismertetni.

Tehát szeretném rögzíteni, hogy ez a kérdés szóba került, nem volt róla szavazás, sokan támogatták, én is támogatom, és ezzel kapcsolatban megköszönöm Vejkey képviselő úrnak, Salamon képviselő úrnak és Balsai képviselő úrnak is a hozzászólását. Tehát az elnevezésekről a bizottság is tárgyalt, és azt támogatta, csak az írásba foglalásnál nem lett figyelembe véve.

Vejkey képviselő úrnak mondom, hogy a munkacsoport előtt az ítélőtábla megszüntetése nem merült fel. Egyébként a történelmi elnevezések elfogadásába az ítélőtábla is belefér, tekintettel arra, hogy az annak idején is volt. De erről a kérdéstről nem tárgyaltunk.

Ugyancsak nem tárgyaltunk a biztosokkal kapcsolatos kérdéskörrel – ezt már Gulyás Gergely és Turi-Kovács Béla képviselő urak hozzászólására mondom –, gyakorlatilag arra az álláspontra helyezkedtünk, hogy a jelenlegi alkotmányos szabályozásnak megfelelő szabályozást kellene átvenni. Az olyan kérdésekkel, hogy egy hivatal, két hivatal, sok hivatal, mindenkinek legyen hivatala, nem foglalkozik a mai alkotmány sem, a biztosokról szóló törvény dolgozta ki azt, hogy az országgyűlési biztosnak van hivatala és az látja el az adatvédelmi és kisebbségvédelmi ombudsman feladatát.

Salamon képviselő úrnak szeretném elmondani: a mai alkotmány is tartalmaz rendelkezést a bírák függetlenségével kapcsolatban, és mi ezen túlmenően az új alkotmányban sem kívánunk egyebet rögzíteni, mint annyit, hogy a bírák az ítélkezési gyakorlatuk során kizárólag a törvénynek vannak alárendelve és a bírák nem utasíthatók. Azt hiszem, hogy ezt a mondatot, akármilyen rövid alkotmányt is akarunk kitalálni, az új alkotmánynak is mindenképpen tartalmaznia kell.

Igyekeztem mindenre reagálni. Szeretném hangsúlyozni, hogy van egy pár nyitott kérdés. Nyilvánvalóan a koncepciókat összedolgozó VII. munkacsoportnak, amelyik a végleges koncepciót csinálja, ez egy iránymutatás, mint ahogy a hozzászólások is iránymutatások. Tisztelettel megköszönöm a hozzászólásokat és köszönöm a szót, elnök úr.

ELNÖK: Én is köszönöm. Mivel további hozzászólás nincs, a mai ülésnapunkat berekesztem.

Egyebek

Legközelebb 16-án kedden kezdünk ülésnapot. Az lesz az utolsó ülésnapunk és akkor kerül sor a már korábban meghozott ügyrendi döntésünknek megfelelő formában az állásfoglalások kialakítására.

Rubovszky képviselő úr!

DR. RUBOVSKY GYÖRGY (KDNP): Szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy a mai szavazáson és a módosító indítványok beterjesztése után a mai parlamenti napon az derült ki, hogy az Országgyűlés 16-án szavazni fog, méghozzá az alkotmányról, s nagy valószínűséggel kedden, mert az alkotmányhoz öt munkanap kell, így hétfőn nem szavazhat még, mert nem lesz meg az öt nap. Ezt tehát tisztázni kell. Holnap reggel ez már ki fog derülni a házbizottsági ülésen. Ha jól tudom, a tegnapi időpont is módosításra került. Kérem elnök urat, a szükséghelyzetben legyen figyelemmel arra, a Ház hogy dolgozik. Köszönöm.

ELNÖK: Az természetes, hogy a szavazások alatt nem tudunk ülni. Az a probléma, hogy a bizottságnak van egy többségi döntése az ülésnapokról és a terminusokról. Azt a technikát fogom választani, hogy 9 órakor megnyitom az ülést és utána azonnal szünetet rendelék el, ugyanúgy, mint ahogy ma jártunk el, mert akkor betartjuk a saját napirendi javaslatunkat anélkül, hogy az elnök azt egyoldalúan megváltoztatná. Lázár János és Harrach Péter frakcióvezető urakkal, tehát a koalícióban működő két párt frakcióvezetőjével a terminust egyeztetni fogjuk és meg fogjuk találni azt a technikai megoldást, hogy szabályszerűen járjunk el, mert ez a legtermészetesebb dolog. Egyébként a Hárszabály ki is zárja azt, hogy szavazás alatt bizottsági ülést tarthassunk.

Apáti István képviselő úr!

DR. APÁTI ISTVÁN (Jobbik): Egy, az önkormányzati bizottságnál már bevált gyakorlatra hívnám fel a figyelmet. Azt javaslom, hogy a bizottság tagjai ne csak e-mailben, hanem SMS-ben is kapjanak értesítést a bizottsági ülés időpontjáról, és akkor azt nem lehet eltéveszteni. Ez nagyon praktikus gyakorlat. Miért ne használnánk ki a modern technikát?

ELNÖK: A napirendet már elfogadtuk és mindenki ismeri, zavar esetén pedig mindenki kap egy levelet. Most is kapott mindenki egy levelet, mert már volt két módosítás, és nem mindenki jár el a bizottság ülésére – most nemcsak a két, egységesen távol maradó pártról beszélek, bár a mandátumuk fennáll, arról nem mondtak le, ezért természetesen úgy tekintem őket, mint a bizottság teljes jogú tagjait –, de ők is kapnak értesítést. Ha a dolog egy pillanatig is nem áttekinthető, akkor hétfőn e-mailen mindenki kap egy orientáló levelet. Ezt megígérem.

Balsai István!

DR. BALSAI ISTVÁN (Fidesz): Azt, amit Rubovszky György képviselő úr mondott, megtoldanám azzal, hogy hétfőn egyáltalán nem lesz szavazás, a tervek szerint holnap a Házbizottság úgy fog dönteni, hogy csak interpellációk lesznek, és korábban kezdődik az ülésnap, nem 13 órakor, hanem 12 órakor, és minden szavazás átmegy keddre, mert hétfőn a szünet után azonnal megkezdődik a költségvetési vita. A szokásos napirend tehát annyiban változik meg, hogy kedden nem csak az alkotmányról és nem csak a mai ügyekben szavazunk, hanem az egyébként hétfőn megtartandó szavazások is kedden lesznek. 9 órától tehát nyilván képtelenség lesz tárgyalni, ezért hosszabb szünetet kell majd tartanunk.

ELNÖK: Ezt tudomásul veszem. Ezek az információk azt jelzik, hogy a keddi ülésünket de facto a szavazás után fogjuk megkezdeni. Én ide be fogok ülni, meg fogom nyitni az ülést, és azonnal el fogom napolni. Az ötnapos elfogadott napirendünket technikailag így tudom kezelni. Ha bármilyen bizonytalanság lesz, mindenki kap levelet. Köszönöm ezeket a külön információkat, jó, hogy ezek időben eljutnak hozzám.

Még egyszer köszönöm a részvételt, a mai ülésnapunkat bezárom.

(Az ülés befejezésének időpontja: 12 óra 38 perc)

Dr. Salamon László
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezetők: Prin Andrea és Soós Ferenc